

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru strălănitare pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 3 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se inapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Model de stil unguresc.

Motto: *Stilul e omul.*

Multe lucruri nerumegate am reprodus din ȕarele maghiaro jidane, și aceasta o am făcut o numai și numai ca se aibă și publicul nostru cunoștința de necăliturile unguresci. Astăzi mai reproducem una din ȕiarul guvernamental din Cluj, „Magyar-Polgár”, dela 4 Iuliu, 1883. Eată-o:

Toastul din Iași.

Cunosc în părțile ardeleni un fost candidat de deputat, care cu lunile nu și-a uitat de căderea sa, nu pentru că a cădut, ci pentru neînsemnata majoritate de 5 voturi, cu care a învins inimicul său. De multe ori ȕicea el pretinilor săi, arătând la ceafă: „Cele 5 voturi 'mi zac aici și nu le pot uita.”

Așa sînt și eu cu toastul din Iași, când un orator valach din România a beut pentru aneșarea Bucovinei, a Ardealului și a Banatului.

Această escelare valachă în oratorie mi-a îngreuiat și mie ceafa, și nu o pot uita, nu de frică, ci de ciudă.

Dacă ar fi ȕinut un asemenea toast vre-un bărbat al unei națiuni puternice, cu vaȕă, cu rolă — bună-oară un neamț — înțeleg, că el se pună pe oameni pe cugete; însă când vrea să fie opinca cismă de cavalier à la Napoleon; când vorbește de aneșione o poporațiune, pe care mai dineaori noi (!?) o am ridicat, — proștii de noi — din starea de vasal, pe care ne-am grăbit a o recunoaște de regat independent, și cu care monarchia sub ministerul Andrassy a legat contra dreptului internațional convenție comercială, ca cu un stat independent, pe când ea sta sub legături tributarie la turci: când voesce să ne aneșeze și să ne înghiță o asemenea populație, la care basmaua se ține de obiectele de lucș; când crede custura (kaczor), că este sabie de Damasc, și când sarica ciobanului se gerează ca togă de senator, e cu neputință, să nu se atace partea din dărăpt a căpăținei*)

Hm! Să fi ajuns noi acolo, încât să credem că ne va aneșta valachul și va șterge de pe două teritorii pe maghiar? Rău cunosc oamenii istoria colo în Iași, unde s'au înfăcărât spiritele de bună seamă de purpuriu viu unguresc. (Le vom servi noi și cu mijloace de a se stămpăra.) Nu știu ei doară că cu poetul vorbind:

*) *Ut figura docet.*

N. Tr.

„Luceafărul de nord, al orientului și de sud
apune în mare maghiară.”

„Magyar tenger vizében huny el
Eszak, kelet és dél hulló csillaga.”

Și-au uitat cei din România, că Marea neagră a fost granița Ungariei? Nu știu ei, că la încoronarea regelui unguresc se poartă și insignele României? Să știe dar și să nu uite! **Czinye mintye!** Ce? Ungurii au purtat răsboaie invingătoare cu națiuni puternice, și acum, cum și ȕice numai poetul?

„És most e tetvek egyenek meg.” (Și acum să ne mănânce păduchi acestia.)

Nu va fi așa, domnule Grădiștene, după cum ai toastat Dta, ci va fi, că noi vom trimite în România nu cătanele noastre regulate, nici pe honvezi, ci numai secuii înarmați; vĂ vor juca pe voi secuii noștii hora în ediție ungurescă, că ȕeu pe Dumneȕeu meu, eroii voștii de gură dela Grivița și dorobanții, dela Brașov până la Dobrogea, vor vedĂ tot numai nuntă, vreau să ȕic, Bucovina, Ardeal, și Banat.

Și apoi, după ce sabia secuului va fi scris pe spinarea fie căruia valach monogramul Dumneȕeului Ungurilor până la Marea neagră, atunci sub un comisariu vom trimite trei maghiari ca oficiali de comitat (prefectură) — pre un hun, jazig și secu, ca ei din regatul valach să facă trei comitate (prefecturi) unguresci. Și așa pământul acela a fost odinioară al ungurului. Să fie ear al lui. Numele comitatelor vor fi: comitatul Bucovina, Ardeal și Banat.

Veți căpăta, ce vreți, de vĂ va suna cojocul cel valachic (az oláh kózsok).

Am scris contra toastul acesta, căci aceasta este sânta mea convngere și după cum avui ocașionea a observa, fie care maghiar nutrește asemenea simțăminte față cu toastele, pe care și ȕiariul „Magyar-Polgár” cu un dispreț potrivit, propriu ungurului l'a numit musare românească. Din aceste pot vedĂ cei din Iași și București, cât de tare ne temem noi de fanfaronada valahă și încât o luăm de serios.

Are însă lucrul o parte, care străbate până la rărunchi, și dau expresie opiniei publice maghiare, când ȕic, că e curios dela cei din România, ca ei în loc de mulțămită să îndrănească a vorbi astfel monarchiei noastre. Alianța Austro-Ungariei o caută Occidentul, România însă îndrăneșce a o insulta. Să ne fie de învăț.

Aprob întru toate cele ȕise de amicul meu „m” în această afacere și la acest loc cu privire la politica internă. Mai adaug numai atâta, că toastul din Iași, privind impregiurările, între cari s'a ȕinut, documentează, că Austro-Ungaria în partea stângă a Dunărei de jos a perdut mult din autoritate și din nimbul puterii sale.

O vor simți și recunoaște aceasta în „Ballplatz”-ul din Viena și dacă da, atunci nimbul și autoritatea trebuesc rehabilitate cu mână de fer. Tot de aceea m'am rugat lui Dumneȕeu să de-a pace națiunei maghiare, ca să se odichnescă după atâta sânge vĂrsat, și să se întărească, dacă însă vorbesc astfel în Muntenia, acum ȕic, că e bine să ne tragem cât mai curĂnd seama cu ei, și cu o mână numai să le dăm o lecțiune, de care să și aducă aminte și generațiunea a șeptedeci și șeptea.

Grădișteanu în ediție maghiară.

Revista politică.

Sibiu, în 22 Iunie.

Achitarea lui Istoczy, despre care raportăm mai pre larg la alt loc, a produs în cercurile guvernului unguresc un resimțemĂnt mai mult decât neplăcut. Oficioasele din Buda-Pest a sînt cătrănite și varsă scânteii de necaz asupra curții de jurați de acolo.

„P. Ll.” a publicat eri un articol dela Viena intitulat: „Contele Taaffe și situațiunea”, după cum ȕice, pe baza informațiilor luate din locuri normative. Articolul se ocupă cu decentralisarea căilor ferate și cu conflictul dintre politica internă și esternă. Căt pentru cea dintăiu, guvernul Cislaitan, spune că nu o încuviințează. Articolul însă concede, că se vor înființa în Cislaitania oficii centrale de căi ferate, mai mult sau mai pușin subordonate. — Ce privește politica internă din Cislaisania articolul susține, că nu este în contradicere cu alianța austro-germană, fiindcă guvernul nu voiesce să slaviseze Austria, precum nu voesce nici să o germaniseze.

„Deutsche Zeitung”, reflectând la articolul din „P Ll.” ȕice, că nu pricepe, cum o foaie politică serioasă, care mai nainte ȕicea, că contele Taaffe este turburător de pace, vine să spună acum, că același Taaffe a convins pe popoarele Austriei despre iubirea de pace a lui Bismarck. De altă parte „Beobachter” din Stuttgart, precum și „National” din Paris, încă ceva mai nainte, ocupându-se cu starea

FOIȂA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)
(Urmare).

„Cu două ȕile în urmă eu mă aflam într'un han prost față cu un flăcău indesat și robust, care părea că doarme cu cotele pe masă și cu fața ascunsă în mână. Eu îmi luasem, de o jumătate de sfanș, un ulcioraș de bere, pâne și brânză. Trăind așa, eu aveam cu ce călători, vr'o sĂptĂmână de ȕile. Visaviul meu, întrebat de cărciumăreasă, nu răspundea. Pre când el ridică capul, vĂȕui, că plânge.

„— Îți este foame, i-am ȕis eu, și n'ai cu ce plăti!

„— Așa este, fu răspunsul laconic.

„— Ei bine, replicai eu, dacă este pentru unul este și pentru doi; mănâncă!

„Fără a răspunde ceva, el scoase un cușit din buzunar și începu pânea și brânza mea. După ce mănecase în tăcere, el îmi mulțămi cu pușine cnvinte indeștul de urbane, și eu avui curiositatea, a întreba după cauza nefericirii sale. El se numea, nu mai știu cum, și avea drept nume de batjocură, Puffo. El

era din Livorno, în Italia, o recomandăție rea pentru oameni de o cutare clasă. În ochii fiecărui marinar a litoralului mediteran, Livornezul este sinonim cu pirat. Acesta justifică în cât-va prejudițiu: el a fost marinar și ceva filibustier. De present era saltimbanc.

„Eu l'am ascultat cu prea pușin interes, căci el istorisea rău, și istoriile aceste de aventurier n'au interes, decât prin maniera istorisirii: în sfărșit, dacă le privești bine, toate seamănă. Și totuși, așind că omul acela vorbește de teatrul său neproductiv, l'am întrebat, că ce fel de reprezentații dă.

„— O Doamne, îmi ȕise el, este poate întreprinderea cea mai rea, de care m'am apucat în viața mea! SĂ-l ia dracu pe acela, care mi-a pus-o în cap!

„Vorbind așa, el scoase din buzunar, o marionetă, și o aruncă supĂrat pe masă.

„Mie mi-a scăpat un țipet de surprindere: marioneta aceea, grozav de murdară și de zĂngălită, era opera mea, era un burattino de fasonul meu! Ce ȕic? Era primul meu actor, șeful trupei; era spiritualul și încântătorul meu Stentarelo, floarea debuturilor mele, prin orășelele Apeninelor, favoritul frumoaselor Genezeze, fiul cușitului meu și al vervei mele, columna teatrului meu!

„— Ce, miserabile! esclamai, tu poseȕi pe Stentarelo, și nu știi trage din el nici un folos?

„— Mi s'a spus, răspunse el, că el ar fi adus mulți bani în Italia, și acela, care mi l'a vĂndut în

Paris, mi-a spus că-l are, ca și restul trupei, dela un signor italian, bine îmbrăcat, care pretindea a și fi făcut stare cu... Doară chiar Dta esci?

„El îmi istorisi apoi, că avuse ceva succes în Franția, pe strade, cu teatrul și personalul nostru; că, știind mai multe limbi streine el voia să călĂto rească, dară, neavĂnd noroc, el a dat tot de rău, până la momentul, când l'am întâlnit eu, hotărĂt a vinde teatrul și a începe cu instruirea unui urs, pe care avea de gĂnd să și-l procure în munți.

„— Ei bine, i-am ȕis eu, arată-mi teatrul tĂu și ceea ce știi face.

„El mă duse într'o șură, unde i-am ajutat a și pune materialul său în picioare. Eu am recunoscut aci, actorii cei mai buni din trupa mea, amestecați cu adunături de marionete proaste și acoperite cu zdrențe și cu rĂni. Puffo mi-a jucat o scenă, spre a-mi da o probă de talentul său. El manua burattinii săi cu desteritate si nu-i lipsea o oare-care vervă grosolană; dară m'a junghiat drept în inimă de durere, vĂȕĂnd actorii mei, căduți în astfel de mâni și siliți a juca astfel de roluri. RegĂndindu-mĂ însă, eu am vĂȕut, că Providența ne a reunit, spre mĂntuirea noastră comună. Îndată am organizat singur o reprezentație în sat și am căștigat un galben, spre marea uimire alui Puffo, care, din momentul acela, mi-a predat teatrul, actorii și ingrigirea de propriul său destin.

lucrului din Austria, ajung la concluziunea, că tendința de degermanizare nu poate fi bine vădită în Germania.

Capul legitimiștilor francezi, contele de Chambord, este rău bolnav. Împregiurarea aceasta a pus în mișcare pe toți monarhiștii francezi.

Toastul lui Grădisteanu, după cum s'a putut vedea și mai sus, și după cum se poate vedea în foi numeroase, nu este luat dela ordinea țilei. Declarațiunea din „Monitorul“ României, se vede a nu fi de ajuns pentru a satisface pe guvernul austro-unguresc.

Raporturile dintre Franța și China sunt încă tot încordate. Chinezii au cumpărat 25,000 puști Mauser din stabilimentele Germaniei.

Budapesta, 21 Iunie vechiu 1883.

Nu va fi fără interes să știe și cetitorii „Telegrafului Român“ despre un interesant proces de presă petrecut aici în săptămâna trecută. Procesul a fost de tot caracteristic și este de importanță actuală. În el s'a oglindat întreaga viața noastră actuală, politică, economică și socială. Resultatul acestui proces se va părea acum fără roade, însă nu este eschisă posibilitatea ca viitorul cel mai de aproape să producă roadele folositoare.

Să vedem însă procesul.

Renumitul antisemit Istóczy în numărul 10 din 15 Iunie 1882 al organului său „12 röpirat“ 12 broșuri — a publicat un articol sub titlul „Elszidosott Magyarorszag.“ Ungaria jidovită, în care arătând multe rele, cari vin asupra Ungariei dela jidani, ajunge la conclusia: *ki velük „Magyarorszagból“* afară cu ei din Ungaria.

Procurorul de stat a intentat încă în toamna anului trecut contra lui Istóczy pentru publicarea acestui articol proces de presă. Istóczy este deputat în dieta Ungariei. La cererea procurorului Istóczy fu lipsit de imunitatea de deputat și astfel s'a inscenat comedia, care Sâmbăta trecută s'a terminat prin achitarea lui.

Pertractarea s'a început la 10 oare înainte de ameași și s'a terminat la 3 după ameași. Intrarea în sala de pertractare a fost permisă numai celor, ce au produs bilet de intrare. Cu toate acestea atât public se afla, încât abia mai puteam resufla. Ținuta publicului, considerând împregiurările, a fost destul de liniștită. Se înțelege că la un proces atât de interesant este greu omului să se stăpânească, și mai ales, când procurorul de stat scusă înșelătoriile jidanilor prin aceea, că sunt creștini și mai înșelători de cât jidani.

Tribunalul s'a compus din Kriszt ca president, Zsigmondovics și Brinkmann ca juși votanți. Din partea procuraturii a fost Fekete Ödön sub-procuror, pe Istóczy l'a apărât candidatul de avocat Vadnai Andor.

Juriul era compus din elemente de tot mestece. Nu scia omul, sunt mai mulți jidani, filosemiți ori antisemiți. Procurorul de stat n'a rămas știrbit în dreptul seu de a respinge din juriu persoanele, cari nu'i convin, căci a respins 12. Apărătorii lui Istóczy a respins numai 8. Astfel s'a constituit juriul și s'a început pertractarea.

La întrebarea presidentului Istóczy răspunde, că numele lui este Victor Istóczy, el este de 41 de ani de religie rom. cat., s'a născut în Szent-Ke-

reszt, comitatul Vas, locuesce în Pesta este deputat dietal, și n'a fost pedepsit nici odată pentru deliecte de presă.

Din acusa procurorului de stat voui estrage locurile mai marcate cuprinse în articolul incriminat:

„S'a furigat între noi o seminție străină cu moralitate stricată, cu caracter blăstămat și cu neșpusă impertinență prin mijloacele sale infernale a ajuns la stăpânire . . .

„Ni-a stricat întreaga viață publică, ne-a forțat desvoltarea în direcțiune falsă, a adus între noi păcate ne mai cunoscute, ne-a răpit pe căi furie toată averea, ne-a răpit puterea spirituală . . .

„Advocatul, medicul, pretorele, judele cercual, dacă nu este jidan, este în buzunarul jidanului, și ei sunt instrumentul jidanului, întocmai ca și țărani . . .

„Pre judecătorii publice i-au corupt, i-au cumpărat întreprinșătorii și liferanții de jidan . . .

„Prin cambiile lor au corupt jidanii pre deputații dietali asemenea ca și pe ceilalți, și din 550 de deputați dietali abia sunt 50, cari la porunca jidanului se nu voteze în interesul jidanului și pentru jidani, . . . parlamentul este reprezentantul intereselor jidane.

„Întreagă viața noastră socială geme sub mardarul jug al influenței jidane.

„Usura și corupțiunea strică poporul în interesul jidanilor.

„Jidanul e jidan cu trup cu suflet și în veci nu se schimbă. Și schimbă culoarea de câte ori se cere, dovadă jidanii poloni, jidanii spanioli și „ai nostri“. Și-a, schimbat culoarea, dar internul nu.

„Pentru noi e tot una, dacă jidanul e ortodocs, neolog, de status-quo, german sau jidan de 5 pițule (cu atâta cumpără jidanii numele neaoșe unguresci Nota Aut.) scim că jidanul e blăstămat, scim că va fi spre perđarea patriei cât timp afurisita lui respirațiune va inficia aerul pe pământul, care geografii l' numesc Ungaria.

„Principiul nostru este că jidanul e blăstămat, că nu e capabil de îndreptare, programa noastră este: afară cu jidanii din Ungaria! Cum va fi cu puțință numai afară cu ei, să-i gonim, după cum se gonesce hoțul care se îndeasă în casă, după cum se gonesce usurpatorul din locul, care nu-l merită . . .

La întrebarea presidentului, Istóczy răspunde, că nu este densusul autorul articolului incriminat, însă primesce responsabilitatea pentru el.

Subprocurorul de stat Fekete în vorbirea sa și-a dat silința să capaciteze pe juriu, că Istóczy trebuie condamnat, de oare-ce ațită poporațiunea contra unei confesiuni recepte și astfel strică liniscea cetățenilor. S'a provocat la antisemitismul din Rusia, Germania și Austria, unde el se poate face fără pericol, căci acele state sunt naționale și puțin le pasă de turburări jidănesci. Ungaria însă pere fără jidani. Consciu că teoriile despre fericirea, ce ni-o aduc jidanii, nu va produce mare efect în juriu, procurorul apelează la reputația Ungariei în streinătate, care nu-și va face vre-o părere favoritoare despre starea noastră după portretul făcut de articolul incriminat. În fine se roagă, să declare juriul pe Istóczy de vinovat.

Apărătorii lui Istóczy, Vadnai, se ocupă de cuprinsul acțiunii în locul prim. Dinsul constată, că acțiunea cere condamnarea pentru ațitare contra religiei mosaice, pre când în întreg articolul incriminat nu este un singur cuvânt despre religia mosaică. Religia jidană stă cu jidanul în strinsa

legătură, ca și musica și jocul. Nu putem juca fără musică, însă musica o putem asculta și fără de a juca. Așa și cu jidanii. Putem vorbi de ei fără a le atinge religieuna.

Pentru un articol, în care un creștin cu nici un cuvânt nu atinge religia jidanului, se face proces creștinului, pentru că el este creștin, însă jidanului — deși Talmudul lor mai pe toată fața e plin de cele mai mășave calumnii asupra creștinilor, nu i se face nimic, pentru că este jidan. Aici vorbitorul servese cu modele. De exemplu jidanii numesc pausul „*jajim neszekh*“ — vin de vërsat, — potirul „*kelev*“ — căne, apă sântită — „*majim metummé*“ — apă spurcată, biserica creștină — „*besz kissze mosov*“ — abort, — preotul „*naulin*“ — hoheriu — etc. Pentru acestea nu face procurorul jidanilor proces de presă.

Trecând preste acestea apărătorii arată că în adevăr jidanii au întreagă Ungaria. Cât pentru justiție se provoacă la cazul dela Tisza-Eszlár, pentru administrațiune la alegerea de deputați, pentru parlament la estradarea lui Istóczy în urmă vine la presă.

Va fi bine să notăm cele șise de apărătorii cu privire la presa din Ungaria. Sunt ocașuni, unde ungerii constată, ceea ce noi am accentuat de multe ori, constată adevă, că presa din Ungaria ne poate injura după modelul lui „*Pester Lloyd*“, căci procurorul de stat nici habar n'are.

După ce constată că câteva diare jidane a târit tribunalul din Nyiregyháza prin noroiu fără a fi băgate în samă de procuror, vobitorii dice:

„Și dacă e permis diarelor să insceneze instigațiuni slave, germâne și române, în un ton, care vatămă adânc simțul respectivelor naționalități, și pentru cari procurorul regesc n'a intentat în contra nici uneia proces de presă, nu înțeleg, pentru ce este densusul atât de simfitoriu, dacă în urma urmelor se face critică și asupra jidanilor. Sau doară în Ungaria numai contra jidanilor nu este ertat a se scrie?

Pre germâni, sërbi, români, slovaci și alte naționalități din patrie, cari sute de ani au apărât patria asemenea cu noi contra neamicilor din afară. . . .

pre aceste naționalități le pot insulta diarele, le este permis să le agiteze; însă îndată ce este vorba de jidani, pe procurorul de stat îl apucă spasmurile și neliniscesce cu procese de presă pre patrioții ungeri, cari se vaieră pentru pustiirea patriei și a naționalității lor.

După replica procurorului și duplica apărătorii vorbesce Istóczy, arătând motivele, cari l'au sililit să fie antisemit.

Se pune juriului întrebările obicinuite și după o deliberare de 1/2 oră se anuncie verdictul, prin care Istóczy se dechiară de nevinovat.

Astfel s'a terminat acest proces de presă, care pentru noi este instructiv din mai multe motive. E de însemnat că acest proces s'a pus la ordinea țilei tocmai acuma, când se pertractează tendenșiosul proces dela Tisza-Eszlár, în care procurorul de stat face pre apărătorii vinovaților, discreditând în ochii lunei justiția din Ungaria.

E bine, să ne notăm lucrurile de natura acestora, căci Ungaria este țeara, în care surprinderile ne vin și de di, o împregiurare, care multe dove-desce, numai stabilitate și stare normală nu. Sapienti satis.

„Nu eram eu în adevăr protegiat de Cer? n'am găsit unicul mijloc, a-mi continua călătoriile cu ușurătate, fără a mă îndatori cuiva și fără a-mi spune numele și fața capricielor publicului? În puține zile, toate marionetele fură supuse cușitului, fură curățite, zugrăvite, îmbrăcate de nou și bine rënduite într'o cutie largă și portativă. Și teatrul fu restaurat și lărgit pentru doi operanți. Pe Puffo l'am luat în serviciul meu, însărcinându-l cu întreținerea, cu arangiamntul și cu paza etablismentului, tot o dată cu transportul unei părți a teatrului, pe umerii săi largi, precum era datat; căci voiam, ca nicio dată, a consacra pe Jean serviciului sciinței și a-i da bagagiul meu de naturalist.

„Puffo, de bună seamă, este un tovarăș slab. El este greoiu la spirit, însă bun la vorbă, cu atâta mai mult, că el are darul de a vorbi fără a spune ceva. El are un accent rău în toate limbile; dară, el se înțelege în multe țeri, și aceasta are însemnătate mare. Eată de ce l'am ținut. Eu, puțin stau de vorbă cu el; am reușit, a-l desvâța de vorbe grosolane. Eu îi încredințez scenele populare, care sunt un fel de intermezzi, spre a mă odichni nițel. Când am trei sau patru pe scenă, eu folosesc mâinile sale și fac să vorbească toate persoanele cu îndestulă desteritate, încât cređi, că auđi mai multe voci diferite. În sfârșit, domnul Goefle, dta m'ai vëđut la lucru și scii că eu pretrec lumea. Cu toate aceste, n'am făcut mai multă

procopseală prin Germania, și mi-a venit ideea, că în Polonia mi-ar merge mai bine. Polonii au spirit francez și gust italian. Noi am percurs dară în Polonia și în Dantzig ne-am imbarcat, după șese săptămâni de călătorii și de succese spre Stockholm, unde am avut recete foarte frumoase. Acolo am primit invitația baronului de Waldemora, o invitație, ce am acceptat cu plăcere, pentru că m'a pus în stare, a vedea țeara, care până acuma m'a interesat mai mult. Cătră Nord s'au îndreptat tot-de-una aspirațiunile mele, fi-va din cauza marelor contraste, ce se ofer aci, unui locuitor de mează-đi, fi-va dintr'un instinct patriotic, care l'am simțit în mine din copilărie. Și totuși nimic nu este mai puțin sigur, decât originea aceasta boreală atribuită limbei mele stricate, bălbăite sau pe jumătate uitate, de învățatul filolog, de care țiam spus; tot una, vis sau presimț, în imaginațiune am vëđut tot-de-una țeara romantică, care o am acuma înaintea ochilor mei, și cu plăcere ași fi făcut o cale cât de lungă, ca să vii aici, adevăd să traversez Malarnul și să descind până la Wettern pentru a esploata toată regiunea lacurilor mari.

„Dară mi-a fost scris, că accidentele se mă urmăresc. Puffo, care s'a îngrășat, de când îl nutresc eu, și care începe a se feri de oboseli, voia să meargă într'o sanie cu chirie, pe acest loc misterios, Wettern, a cărui adâncimi se par tulburate, prin evoluțiuni vulcanice. Ghiața s'a spart și hainele, albitu-

rile și banii mei s'au inecat. Din norocire, Puffo era în momentul acela pe jos și putu scăpa cu vizitiul saniei, care își perdu sania și caii. Eu, din norocire am mers pe țerm împreună cu Jean, cu teatrul, cu actorii și cu bagagiul meu scientific. Dară mulțămită cerinului, n'am perdut tot, și mâne o să-mi fac bani, căci dau o reprezentăție, cu preț fix în castelul omului de zăpadă.

— Ei bine, șise dl Goefle, stringënd de nou mâna lui Cristian Waldo, istoria dtale m'a interesat și mi-a plăcut; nu sciu, dacă o ai spus cu plăcere, dară maniera dtale de a vorbi repede, plimbându te prin odaie, gesticulația dtale italiană, și fața dtale, din nu sciu ce țară, espresivă și de bună seamă fericită, mi-a făcut istoria Dtale foarte atrăgătoare. Eu vëđ în Dta un spirit bun, o inimă escelentă, și greșelile, ce și le reproșezi, mi se par prea neînsemnate, în amănare cu rătăcirile, în care ai fi putut căde aruncat așa tinër în lume, fără călăuz, fără avere și cu o față frumoasă, un instrument de peire pentru ambele secse, într'o lume așa de coruptă, ca lumea din Paris și din Neapole. . .

— Va se dică, domnule Goefle, lumea din statele de Nord, este mai morală și mai curată? O cred; și totuși, ce am vëđut în Stockholm. . .

(Va urma.)

Răspunsul guvernului român la nota comitelui Granville dela 14 Martie.

(Începere).

Aceste întrebări nu par inoportune față cu dispozițiile tratatului dela Londra, care modifică foarte mult regimul de uniformitate introdus în legislațiunea fluviilor internaționale prin tratatul dela Viena și de care Dunărea de jos trebuia să se beneficieze într'un mod larg, în virtutea tratatelor dela Paris, din 1856 și dela Londra din 1881.

Aceste acte creaseră pe tot cursul Dunărei navigabile, două regimuri, — acela al autorității maritime internaționale, și acela al autorității fluviale propriu zise, acordând amândouă țărmurilor un loc, care le revenea de drept. Dacă în urma tratatului dela Berlin, care despărți Dunărea în două părți deosebite — aceea din sus și aceea din josul Porților de fer — se formară pe partea din sus regimuri deosebite unele de altele, tratatul dela Londra din 1883 dă naștere la patru regimuri deosebite în partea din sus.

Comisiunea europeană este menținută în puterile ei exteritoriale, administrative și executivă, suferind o restricțiune precum și în același timp o întindere a limitelor jurisdicțiunii sale.

Pe brațul Oceakoff, autoritatea teritorială îngăduie regularea navigațiunii și exercită poliția fluvială într'o completă independență și în afară de orice control al unei autorități comune, țermureană sau internațională.

În brațul micst dela Chilia, fie-care din țărmuri aplică direct regulamentele în vigoare în brațul Sulina.

Regulamentul de navigațiune și de poziție fluvială, destinat Dunărei dela Porțile de fer până la Brăila, atribuie unei comisiuni internaționale puterile administrative și executivă cele mai largi, și suprime drepturile teritoriale ale țărmurilor pe apele și țărmurile lor.

Stabilirea acestor diferite regimuri nu este de sigur favorabilă intereselor navigațiunii și comerțului; căci istoria navigațiunii fluviale este prea recentă în memoria tuturor, pentru ca să se uite marile inconveniente, pe cari o asemenea diversitate le atrage neapărat după dînsa.

Este de trebuință, pe de altă parte, de a reaminti că guvernul M. S. Regelui n'a cerut nici odată, ca o parte oare-care din gurile Dunărei să fie sustrasă dela jurisdicțiunea Comisiunii europene.

Dacă această situațiune generală trebuie să fie foarte viu regretată, în vederea rezultatelor, cari vor fi o consecință inevitabilă, guvernul regal n'ar pute lăsa să se treacă sub tăcere situațiunea creată de regulamentul de navigațiune, de poliție fluvială și de supraveghere anexată la tratat.

Două principii fundamentale ale legislațiunii fluviale au fost alterate de regulamentul menționat:

1. Principiul, că poliția fluvială aparține fie-cărui Stat pe propriile sale ape, și nu este decât liberul exercițiu al suveranității sale, și

2. Principiul, că în materie de legislațiune și de supraveghere, Statele nețermurene nu pot să se bucure de drepturi egale cu acelea ale riveranilor, decât numai dacă le exercită în calitate de mandatar ale Europei.

Dispozițiunile contrarii acestor principii au împedat pe guvernul M. S. Regelui de a trece la Galați de partea majorității, pentru a face să se obțină pentru regulamentul în discuțiune unanimitatea cerută. Divergența nu există în realitate decât asupra Titlului III al acestui regulament, intitulat „Esecuțiune și supraveghere.”

Ne unindu-se cu majoritatea, guvernul regal nu s'a pus pe un teren exclusiv, negăsind ceea ce ar fi indispensabil pe Dunăre: libertatea cea mai completă a navigațiunii și comerțului. Din contră interesele ei fiind strâns legate cu interesele generale ale tuturor națiunilor, el dorește să vadă practicându-se această libertate în modul cel mai larg. Ceea ce cere el este menținerea exercițiului părților inalienabile și fundamentale ale independenței și suveranității Statelor.

Un regulament fluvial fiind discutat și consimțit într'o comună înțelegere de țărmuri și de Europa, asigurând navigațiunii și comerțului o deplină și întreagă libertate, țărmurii angajându-se într'un mod solemn a' l'executa și al respecta, nu pare nici oportun, nici folositor de a cere dela România sacrificarea unei părți esențiale a puterilor sale administrative și executivă. Nu micșorarea acestor puteri formează scopul regulamentelor fluviale, ci dispozițiunile privitoare la libertatea fluviilor.

N'ar fi oare a se paralisa efectele salutare ale regulamentelor, creându-se dela început conflicte, și de a arunca neîncrederea acolo unde o acțiune pașnică este atât de necesară, unde o încredere reciprocă numai este capabilă de a funda o stare de lucruri stabilă și profitabilă tuturor.

Afară de aceasta, precedentele precum și legislațiunea fluvială sînt contrarii situațiunii, pe care regulamentul dela Galați ar voi să o creeze țărmurilor pe Dunărea din josul Porților de fer. Nu este un regulament de navigațiune fluvială, care să nu încredințeze poliția navigațiunii Statelor țărmurene, și care să facă autorității concesiuni asemenea acelor, pe cari România se oferă să le acorde. Aceste concesiuni au cu atât mai multă greutate, cu cât țărmurii din sus de Porțile de fer au închis partea superioară a fluviului țărmurilor din jos, și că reciprocitatea — care formează de asemenea unul din principiile necesare și fun-

damentale ale legislațiunii fluviale, — nu se mai află aplicată pe Dunăre.

Actul de navigațiune, elaborat la Viena în 1857, dă cu totul și fără nici o restricțiune, poliția fluvială țărmurilor Dunărei. Numeroase articole din acest act, și mai cu seamă articolele 46 și 47, sînt o probă despre aceasta. Cel dintăiu otărăsece „că guvernul țărmurilor riverane și vor comunica reciproc măsurile, pe cari le vor lua pentru executarea actului de navigațiune”. Ultimul stabilește „că comisiunea țărmureană permanentă, va veghea în limita atribuțiunii lor ei la executarea și menținerea stipulațiunilor acestui act”.

Același principiu a fost recunoscut încă și de curînd, pentru Dunăre, prin tratatul încheiat între Austro-Ungaria și Serbia la 10 Februarie 1882. Articolele 6, 7, 11, 12, 13 și 15 ale acestui tratat, recunosc fiecărui din cele două State țărmurene dreptul de a exercita poliția fluvială prin proprii ei funcționari, nestabilind alte regulamente decât legile, usul și obiceiurile sërbe, actualmente existente, puse cât mai mult posibil în armonie cu regulamentele țărmului austro-ungar, și nu prevede altă supraveghere decât aceea care rezultă din ajutorul și spriginul mutual, ceși datoresc funcționarii ambelor State.

Întrebăm, cu drept cuvînt, cu ce titlu ar pute să se conteste, în 1883, României drepturi recunoscute într'un mod larg și fără dificultate Sêrbiei în 1882, Valachiei și Moldovei în 1857 atunci, când aceste două principate erau considerate de Europa, ca vasale ale Porții și când navigațiunea Dunărei inferioară a luat un avînt foarte mare, fără o altă protecțiune decât acela a guvernelor române, cari s'au arătat în tot-dea-una favorabile libertății celei mai absolute a navigațiunii.

Este în toate acestea, într'un mod evident, o contradicțiune, care n'ar putea să scape atențiunii nimenui.

Interesele generale ale comerțului națiunilor cer dela țărmurii unui fluviu internațional primirea regulamentelor fluviale liberale și uniforme, și supravegherea exercitată asupra aplicațiunii acestor regulamente de o autoritate comună; dar nu s'ar pute deduce din primirea acestei supravegheri, în favoarea libertății și intereselor generale, părăsirea drepturilor suverane, încetarea ori cărei autorități riverane și stabilirea unei pozițiuni excepționale și a unei dominațiuni privilegiate a nețermurilor. Atunci regimul fluvial n'ar mai fi destinat a garanta și salvarda interesele tuturor. Basat pe drepturile speciale și folositoare ale unui singur Stat, el ar pute fi îndreptat în detrimentul economic și comercial altora, sau spre un scop unicamente politic.

Din același punct de vedere guvernul M. S. Regelui a considerat participarea Austro-Ungariei în comisiunea fluvială ce trebuie creată în jos de porțile de fer. Comisiunile de supraveghere ori care ar fi titlurile sale, exceptând însă comisiunea Europeană Dunăreană, nu sînt compuse decât din delegații statelor riverane. Dacă cestiunea atîngea întregul rîu, dela gura Dunărei la Iller și până la domeniul jurisdicțiunii Comisiunii de supraveghere dreptul de a avî un delegat în comisiunea de supraveghere nu s'ar pute contesta nici într'un mod nici una din statele riverane, adecă atât Austro-Ungariei, cât și României. De când Dunărea se află tăiată în două părți distincte, riveranii de jos dela Porțile de Fer sînt excluși dela ori ce drept de a se mesteca în supravegherea navigațiunii din susul Dunărei și că ori ce reciprocitate în această privință se află suprimată prin urmare, căci riveranii din susul Dunărei nu posed nici un titlu, care să se permită de a reclama dreptul de a fi considerați ca riveranii de sus dela Porțile-de-Fer.

Austro-Ungaria nu este un stat riveran pe Dunăre între Porțile de Fer și Galați. Așa fiind ea n'are deci dreptul de a figura între statele riverane în comisiunea fluvială stabilită peste această parte a fluviului. Fi va interesele sale de navigațiune și de comerț cele mai considerabile, ele nu sînt apte a-i crea o pozițiune egală față cu aceea a statelor riverane, anulând situațiunea și drepturile acestor din urmă. Dacă ar fi fost altmîntrelea, dacă interesele considerabile ale unui Stat ar fi putut da naștere unor asemenea privilegii, apoi și Englitera ar fi avut dreptul de a figura în comisiunea europeană dela Galați, căci ea posedă la gurile rîului aproape 4 sferturi din comerțul navigațiunii.

Guvernul Maj. Sale Regelui nu neagă interesele Austro-Ungariei și pentru aceasta tocmai admite, ca un loc să-i fie rezervat în comisiunea de supraveghere. Acest guvern n'are și nu poate avî vr'un interes ai nega facultatea de a veghea la aplicațiunea reală și sinceră a principiilor de libertate, stabilite prin regulamentul fluvial. Ceea ce dorește însă guvernul român, constă în faptul ca titlurile pe baza cărora fie-care din state iau parte în această comisiune să fie distincte.

Organizațiunea chiar a noii Comisiuni de supraveghere este deja o excepțiune din regula generală, care nu admite în acest cas decât pe riveranii. Delegații statelor riverane sînt introduși în această comisiune numai și numai ca prin aceasta supravegherea să devie și mai reală și mai eficace. Numai în virtutea acestei considerațiuni Marele puteri europene particip și ele împreună cu statele riverane în Comisiunea europeană dela Galați, și numai în virtutea acestei considerațiuni riveranii pot face parte din Comisiunea nouă. O situațiune deosebită de aceasta va crea Statului, căruia i va fi permisă, o pozițiune privilegiată

și domnitoare, defavorabilă prin urmare libertății fluviale și care nu trebuie să fie tolerată.

Belgia este admisă naturalmente la supravegherea rîului Escaut, dar trebuie să se ia în considerație că Escaut străbate Belgia și Holanda, că aceste două state sînt riverane pe acest rîu și că o reciprocitate perfectă este stabilită între aceste state în toate cele atîngătoare la navigațiunea fluvială (tratatul din Londra 19 Aprilie 1839 art. 9). — Drepturile Belgiei nu sînt superioare drepturilor Holandei și în tratate și regulamente de navigațiune pe rîurile Escaut și Mosa nici o singură dispozițiune nu tînde a ridica dreptul polițiensc al Holandei, pentru al remite Belgiei, sau vice-versa, asemenea nici o dispozițiune nu înlocuiesc autoritatea imediată a riveranilor printr'o putere comună oare care.

Supravegherea comună a navigațiunii se mărginesce la inspecțiunea generală a punctelor primejdioase (boués) baliselor și a trecătoarelor și a serviciului de pilotaj, precum și a măsurilor de luat în interesul acestor diferite servicii. (Convențiunea de la 20 Mai 1843 art. 68.) Ea se exercită de o dată sau separat de comisiuni speciali, (Tratatul dela Londra dela 19 Aprilie 1839 art. 9. — Convențiunea dela 20 Mai 1843 art. 3. 67, 69) fie care din ei neavînd vre-o acțiune directă decât asupra apelor Statului, pe care îl reprezintă. (Convențiunea citată art. 51, 52 și 71.) Guvernele celor două State trebuie să se otărăsească în cas de neînțelegere între comisari (Convențiunea citată art. 50, 52, 68, 69, 71.) Poliția navigațiunii, balisagiului, a lucrărilor de întreținut sau de executat aparține fie-cărui Stat separat și se exercită acolo în numele lor a pilotajului propriu (Tratatul dela 5 Noemvre 1842, art. 9,20 — Convențiunea citată, art. 71.) Esaminînd cu nepărținire și echitate dispozițiunile tratatului dela Londra din 10 Martie 1883, ajungem necesarmente la concluziunea următoare:

1. România are drepturi necontestabile la participarea efectivă a desbaterilor unei Conferințe avînd de obiect afacerile Dunării de jos, în virtutea întreitii sale pozițiuni riverane, de membru în comisiunea europeană a Dunărei și de cosemnatară a actului Adițional dela 28 Mai 1881.

2. Neputînd lua parte la delibărările conferinței dela Londra, decisiunile luate de această conferință nu pot avî putere obligatoare pentru România.

3. Actul Adițional dela 27 Mai 1881, fiind o convențiune regulată și valabil încheiată și ratificată, nu se poate modifica într'un mod unilateral.

4. Regulamentul de navigație și de poliție fluvială în jos de Porțile de fer nu poate să aibă de scop de a aduce vre-o atingere drepturilor riveranilor — dar de asigura prin ei libertatea navigațiunii și a comerțului.

Espunînd considerațiunile precedente, guvernul M. S. Regelui crede, că implinesce o datorie imperioasă în fața Europei, animată în tot deauna de sentimentele cele mai bine voitoare pentru dînsul, încredător în spiritul de înalta dreptate și de echitate a cabinetelor europene, speră că acestea vor binevoi a esamina, în înțelegere cu dînsul, cestiunile ridicate la Conferința de la Londra, ca să se poată să se dea o soluțiune echitabilă și satisfăcătoare drepturilor și intereselor tuturor.

Sînteți rugat a lăsa o copie după această telegramă Lordului Granville.

Bine voți a primi, d-le Trimis, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

(Semnat) D. Sturdza

Prenumerațiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămîna, deschidem pe trimestrul Iulie-Septemvre al anului 1883, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșese cu ultima Martie 1883, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întărđia cu espedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Varietăți.

* (Întrebare publică.) Un domn, care dacă l-am înțeles bine, de ocamdată nu voiesce a i se cunoaște numele, care însă nu credem a comite vre'o indiscrețiune, dacă adaugem că este maghiar, ne trimite întrebarea publică de mai la vale. — Ca patrioți adevărați, cari se interesează de binele tuturor cetățe-

nilor de o potrivă sântem gata a da ospitalitatea cerută amintitei întrebări în următoarele:

„Întrebare publică la domnul Foispan*) din varmegia**) Maros-Torda.

„După ce solgăbireu Nagy Tamás din cercul Gurghiului cu mâna lui proprie au falsificat fasiunea și numele partiilor înfățișate la pertractare în protocolul luat de densus, și pentru această falsificare stă și sub cercetare criminală, despre care și Măria voastră are cunoștință; — așa dară cu toată stima întreb, că binevoiti a'l suspenda pe numitul solgăbireu din servit? Cincinatus.

*) (Starea sēmēnăturilor). În comitatul Sibiiului, în părțile Nocrichiului, sēmēnăturile se află în stare bună.

În comitatul Tērnavei mare în părțile Crișului sânt foarte frumoase.

În comitatul Murēs-Turda, în ținutul Vaida Sintionei sēmēnăturile sânt bune.

În comitatul Tērnavei mici, în ținutul Dicio-Sân-Mărtinului sēmēnăturile sânt foarte frumoase; rapița este foarte rea; nutreț de lunci, fēnață și sēmānat va fi în abundență.

În comitatul Clujului sēmēnăturile de primăvară sânt satisfăcătoare, cucuruzul și cartofii au suferit de vermi; pășunile sânt foarte bune; în ținutul Tecei sēmēnăturile de toamnă prosperează de minune; orđul și ovēsul sânt slabe; în ținutulul Gilăului sēmēnăturile de toamnă sânt frumoase, pe alocurea înē cāđute, orđul și ovēsul se desvoaltă frumos.

În comitatul Szolnok-Doboca, în părțile Betleanului sēmēnăturile de toamnă, în urma ploilor sânt cāđute; ovēsul se desvoaltă frumos; nutrețurile pe alocurea sânt bune, pe alocurea de mijloc; în ținutul Gărbăului a stricat grindina foarte mult.

În comitatul Silagiului va fi un seceriș mediocru de grāu și sēcără; ovēsul și orđul sânt bune; rapița puțină; fēnațele promit mult.

În comitatul Turda-Arieș sēmēnăturile sânt bune, în ținutul Trățăului sēmēnăturile de toamnă sânt frumoase; ovēsul și orđul mulțamitoare; nutreț e destul.

În comitatul Bistrița-Năsăud, în părțile Șielui mare sēmēnăturile de toamnă sânt de mijloc; cele de primăvară, sēmēnate din vreme, sânt bune; tēn vā fi mai puțin ca în anul trecut.

În comitatul Ciucului, în ținutul de Szep-Viz a stricat grindina foarte mult.

În comitatul Treiscaunelor sēmēnăturile de toamnă sânt bune; cele de primăvară din cauza secetii au rēmas înapoi.

În comitatul Brașovului a făcut grindina dela 8/20 Iunie pagube însemnate.

În comitatul Făgărașului în mare parte grāul este de mijloc, sēcara bună, orđul și ovēsul frumoase.

*) (Tempestate.) În 19 luna curentă s'a descărcat asupra Cornățelului o tempestate cu fulgere și tunete. Unul din acestea a lovit și a și aprins. În aceeași ți după ameađi a cāđut grindina pe hotarele Bradului și Avrighului în măsură așa de mare, încāt pe alocurea era de trei centimetri de înaltă. Stricăciunea, ce a făcut, este considerabilă.

*) (Minele de aur dela Ruda) s'au vëndut unui neamț din ținutul Rinului. Vēndētorul a fost contele Toldolagi și Teleki. Prețul 620.000 fl. Notar public din Alba-Iulia a primit pentru facerea contractului un onorar de 350 fl. Directorul minelor Kivinyi a primit odată pentru totdeauna o desdăunare de 24.000 fl., controlorul Pankel de 20.000; ceilalți funcționari sânt susținuți în servit și mai departe.

*) (Cholera) a isbucnit în Egipt. În orașul Damiette au murit de cholera într'o singură ți 113 persoane, la Mansurah 6 și la Port-Said 2. În urma aceasta domnesce mare panică în Alesandria. S'au luat mesuri din partea guvernului egiptean și a reprezentanților străini. În Franca s'au supus chiar și scrișorile ce vin din Egipt unei desinfeționări prin afumare. În Viena consiliul sanitar a ținut consultări, ear consiliul sanitar din București a hotărīt inființarea unei carantine de 48 de oare la Brăila, Galați, Sulina și Constanța pentru toate obiectele și mărfurile ce vin dela Constantinopol.

Afacerea dela Tisza-Eszlár.

(Urmare.)

Martora Iuliana Bathory, fosta servitoare a lui Lichtmann depune, că nu-și mai aduce aminte de a fost vre-un cerșitoru la ei în țiua numită, ceea-ce s'a întēplat de alt-cum adese ori. Ea n'a dus mănecarea bolnavului la Braun.

Martora Goldstein și tatăl acesteia nu depun lucruri necunoscute. Rosenberg, la care a

servit Sofia Solymosi a fost cu șechterii în templu și s'a îndepărtat la 11 oare cu mulți alți evrei.

După 12 oare s'a dus la Taub, fiind-că acolo erau oaspeți străini. Aici a rēmas până la 1 oară. Sofia a adus vin. (Depunerea se intrerunpe.)

Procurorul anunță, că a primit epistolă dela judele investigator Bary, în care se țiice, că judele din Tisza-Eszlár a dat preste o persoană, care a dat hainele pentru cadavrul scos din apă și ținut de cadavrul Esterei Bary; cere dela procuror să plece la Tisza-Eszlár spre a se face ascultarea persoanei acesteia înaintea sa. Atāt procurorul, cāt și apērătorii cer, ca ascultarea să se facă înaintea tribunalului, ear' nu de Bary, care e neapt. Tribunalul se retrage și decide în conformitate cu §. 66 (proced. pen.) că numai lui îi compete ascultarea de martori noi în afaceri criminale pendente. De aceea și-a esmis pe omul de încredere.

Ședința se deschide cu împărțășirea presidentului despre sosirea hărții vice-comitelui, în care se spune că martorii cei noi se află sub supravegherea poliției. — Procurorul cere ca martorii să se conducă înaintea tribunalului nefiind necesară supravegherea polițiană din partea vice-comitelui. Dr. Eötvös susține că supravegherea ar fi ilegală și provoacă tribunalul a spune aceasta espres vice-comitelui. Procurorul: Mē vēd silit a declara, că tribunalul nu e forul, care are a judeca asupra procedurii vice-comitelui. — Pres. Morit Scharf a depus în decursul pertractării, că ar fi cetit în archiv rescriptul ministrului de interne, în care i se promite ingrigirea pe viitoriu. Trebuie să declar, că depunerea aceasta e total fără basă, un atare rescript nu esistă și nicin'a esistat nici când.

Se continuă ascultarea martorilor intreruptă Sâmbătă. Martorul Rosenberg a vëndut pe Ester Solymosi, după eșirea din templu, atunci a fost sigur după 12 oare. — Pres. Iankel Smilovics și-a scris DTale o epistolă din carcer. — Martorul: Da, Smilovics mi-a scris să-i ușez pozițiunea; eu însă nu-l cunosc. — Pres. Hegedüs a depus contra DTale. — Martorul: Acela e om bețiv, nu-i acasă mai cātu-i anul. — Pres. Doi martori au depus, că DTa te-ai fi esprimit în mod hotărīt, că Ester Solymosi se va afla în decurs de 3 țiile. — Martorul: Nu-i adevērat; acela, care afirmă acestea, minte. — Pres. Cu cine ai mers cātără casă după eșirea din templu? — Martorul: Cu șechterii: Braun, Schvarz și Taub. Aceștia au dejunat la mine în decurs de un pătrariu bun de oară, apoi s'au dus la Taub, unde m'am dus și eu după mănecare luând cu mine vin.

Presidentul confruntează pe martor cu Sofia Solymosi pe care o întrebă: Pe ce timp a venit Rosenberg Sâmbătă acasă? — Martora Sofia Solymosi: Nu știu. — Pres. Fost-au oaspeți la Rosenberg? — Sofia: N'au fost. — Pres. Dus-ai vin la Taub? — Sofia: Dus. — Martorul Rosenberg (cātără Sofia): Cum poți țiice, că n'a fost nime la noi; voidn a te cugeta, îți vei aduce a bună seamă aminte că a fost. — Pres: Ea țiice, că n'a fost nimenea acolo. DTa afirmi, că ar fi fost oameni. Lucrul e superat. — Martorul Rosenberg (cātără Sofia): Tu-mi spuneași și atunci, că Ester ar fi foarte tristă și câte-va țiile mai târđiu: Ce nebulie a fost dela mine să o întreb, de a fost tristă. — Sofia: Aceasta nu e adevērat. — Apērătorul Eötvös: DTa ai fost încuiat și în carceră și s'a predat o epistolă? — Martorul Rosenberg: Da, în carceră am primit epistolă. Despre aceasta am și făcut arētare judelei cercetător numai decāt. — Pres. Nu pricep întrebarea. — Eötvös: Voiam numai să consta, că supravegherea în carceră lasă multe de dorit.

Martora următoare, Rosenberg, depune aceeași ca martorul Rosenberg, bărbatul ei. Fiind confruntată cu Sofia Solymosi, aceasta rămâne pre lângă depunerea sa. Se ascultă Iosif Lichtmann, care a promis mamei fetei, 200 fl., dacă va arēta fără amēnare aflarea fetei. — Vēduva Solymosi depune, că în adevēr martorul i-a promis banii cu condițiunile acestea. — Pres. (cātără Lichtmann): Cine era se dea barii? — Martorul Lichtmann: Eu însuși. — Pres: DTa însuși ai depus, că toată averea DTale face numai 200 fl. (Ilaritate în public.) — Martorul: Se poate, că și alții ar mai fi contribuit.

Urmează a fi ascultată alui Einhorn, care pretinde, că vēduva Solymosi nu spune adevērul. — Martora: Wollner, a fost în Sâmbăta respectivă toată țiua, bolnav.

În depunere ocură nenumērate contrađiceri. Procurorul: Fi bun atrage atențiunea martorei, că dānsa nu e îndatorată a depune, fiind că bărbatul i se află pe banca acusașilor.

Martora Szüsmann a auđit tot dela Hantlovsky, că ar fi vēđut pe Ester și după ameađi. Martora Rosa Süszmann a vorbit cātără seară cu a lui Hury; aceasta i-a spus, că Ester a dispărut. — Martorele Sali Süszmann și Taub nu s'au prezentat.

Martora Julia Vamosi depune a fi vēđut cātără 1 oară după ameađi pe Ester întorcēndu-se cātără casă. — Pres. Scii de sigur? — Martora: Sciu de bună seamă. — Pres. Ducea ea ceva cu sine? Da, o nāframă, în care se affa vāpseală. — Pres. De unde scii, că a fost vāpseală. — Martora: Auđii dela alții. — Confruntată cu Sofia Solymosi, Julia spune că s'a întâlnit cu Ester între 11 și 12 oare; vēduva Solymosi afirmă, că Vamosi nici n'a cunoscut de loc pe Ester. Între Sofia Solymosi și Julia Vamosi se încinge ceartă asupra împregiurării, că oare vēđut-a Vamosi pe Ester. Vēduva Solymosi încă ia parte la ceartă și declară: „Nimic nu i adevērat!“ — Apērătorul Funtak (cātără Vamosi): Auđit-ai ceva din cele, ce au vorbit surorile între sine? — Martora: A auđit pe Sofia întrebând pe sora-sa, de o a bātut a lui Hury. — Dr. Funtak: O scii de bună seamă? — Martora: De bună seamă. — Dr. Funtak. Era Ester tristă? — Martora: Nu știu.

Martorul următor e Iosif Iuhasz, gendarm. Pres. Ai fost când s'a ascultat Morit Scharf. — Martorul: Nu. — Pres. N'ai scire cum s'au petrecut ascultările acestea? — Martorul: Nu. — Dr. Eötvös: Îți aduci aminte pe cine ai adus în 21 Iulie din Tisza-Eszlár aici? — Martorul: Nu. — Dr. Eötvös: La țiua numită ai condus aici 4 evrei. — Martorul: Nu. — Dr. Eötvös: Adu ți numai aminte. — Martorul: Da, da imi aduc aminte. Dr. Friedmann: DTa ai condus pe Morit Scharf? — Martorul: Nu. — Acusatul Weiszstein: Îți aduci aminte de timpul, când fui readus dimpreună cu Scharf și când ai țiis înaintea noastră: Totul ne-a succes, acuma să bage evreii de seamă! — Martorul: N'am țiis nimic.

(Va urma.)

Loterie.

Mercuri în 4 Iulie 1883.

Brünn: 21 16 45 27 28

Bursa de Viena și Pesta.

Din 3 Iulie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.05	120.75
Renta de aur ung. de 4%	88.75	88.90
Renta ung. de hărție	87.15	87.10
Împrumutul drumurilor de fer ung.	137.25	138.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.40	91.75
I emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient ung.	113.75	114.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	840.—	835.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	294.—	295.—
Acțiuni de credit austr.	295.75	295.80
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	98.50	99.25
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	100.50	100.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorșire	98.70	98.50
Obligațiuni urbariale temeșane de	99.25	99.—
Obligațiuni urb. temeș. cuasulă sorșire	97.70	97.50
Obligațiuni urbariale transilvane.	99.25	99.52
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.25	98.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea țiicimoi de vin	98.—	98.—
Sorși unguresci cu premii	115.—	114.75
Datorie de stat austriacă în hărție	78.60	78.40
Datorie de stat austriacă în argint	79.40	78.25
Sorși de regularea Tisei	109.95	110.—
London (pe polița de trei luni)	119.95	119.90
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.30
Argent	—	—
Galbin	5.67	5.67
Napoleon	9.50	9.45
100 marce nemțesci	58.45	58.40

Nr. 73/1883. Dir. gimn.

[432] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post profesoral la gimnasiul public gr. or. rom. din Brad (comitatul Hunedoarei), prin aceasta se escrie concurs cu terminul până în 20 Iulie st. v. a. c.

Salariul împreună cu acest post e 600 fl. v. a. solvinđi din cassa fondului gimnasial în rate lunari; ear după un servitiu de 10 ani decenale de 100 fl.

Dela concurenți se cere, ca să fie români de religiunea gr. or. și pe lângă esamenul de maturitate să aibă pregătirea pentru cariera profesorală prescrișă de legea pentru scoalele medii, să fie asultat și terminat cu succes bun cursul filosofic și filologic la vre-o universitate.

Concurenții au ași îndrepta petițiunile bine instruate la subsemnatul oficiu protopresbiteral, ca directore și președinte al reprezentanței gimnasiale.

Din ședința reprezentanței gimnasiale ținută în 21 Maiu 1883.

Brad în 11 Iunie 1883.

Georgiu Părău m. p.,

adstr. ppresbiteral gr. or. al Zarandului
Director al repres. gimn.

*) Comitele suprem.

**) Comitatul.